

MATES

MULTI AGENCY TRAINING EXIT STRATEGIES
FOR RADICALIZED YOUTH

EUROPEAN
COMMISSION

DIRECTORATE-GENERAL
MIGRATION AND HOME
AFFAIRS

IZHODNE STRATEGIJE ORODJA ZA MULTIDISCIPLINARNI PRISTOP

Poti iz radikalizma

30. marec 2018

IZHODNE STRATEGIJE

ORODJA ZA MULTIDISCIPLINARNI PROSTOP

IZHODNE STRATEGIJE

defin icija

sekcija

1

IZHODNE STRATEGIJE DEFINICIJA

Izhodne strategije vključujejo tako **deradikalizacijo** kot programe **umika**, ki so oblikovani za reintegracijo nasilnih ekstremistov (**deradikalizacija**) ali za odvrčanje od nasilja (**umik**).

Te intervencije se lahko izvajajo skozi specifične programe v različnih okoljih, tako na individualni kot kolektivni ravni.

IZHODNE STRATEGIJE

deradikalizacija in
programatika

sekcija

IZHODNE STRATEGIJE DERADI KALIZACIJA IN PROGRAMI UMIKA: PRIMERJAVA

Umik

Razvit, da onemogoči ali spremeni obnašanje in odnos med napadalcem z nasilno ekstremistično skupino tako, da preoblikuje identifikacijo posameznika z določeno skupino, vzrokom ali ideologijo, ki podpira in uporablja nasilje kot metodo za doseganje ciljev.

Spreminjanje tega odnosa stremi k temu, da spodbuja opustitev.

Glede na specifičnost intervencije je potrebno ponovno prilagoditi, integrirati in specificirati ta tip intervencije za tiste, ki se obrnejo h konvencionalnemu žaljivemu obnašanju in se fokusirajo na pro- socialne veščine z namenom preprečitve povratništva.

Ne glede na to, za nekatere kršitelje, še posebej za tiste, ki so se vpletli v ekstremistične skupine na konvencionalnih kriminalnih temeljih – za delovanje priložnost, da so lahko nasilni. Konvencionalne intervencije so lahko v tem primeru bolj primerne za obravnavo tveganja in potreb. Tukaj gre za intervencije, ki so uporabljene v situacijah splošnega kriminala in ne tistega povezanega s terorizmom.

Vpliv teh programov se lahko ugotavlja skozi opazovanja:

- obnašanja, s prekinitvijo kontakta z radikaliziranim posameznikom ali prekinitve združevanja z nasilnimi i ekstremističnimi i skupinami;
- boljše socialno integracijo in spremembo življenjskega stila

Deradikalizacija

Intervencije deradikalizacije stremijo k preprečitvi ali spremembi posameznikovih ideoloških prepričan, obnašanj ali načinov razmišljanja, ki spodbujajo ali upravičujejo ekstremistična nasilna dejanja. To ponavadi pomeni specifične interpretacije, pozicije ali argumente, ki podajo argumente prepričanem in odnosu, ki daje legitimnost ekstremističnemu nasilju.

Čeprav obstajajo težave pri katerih imajo te moralne in kognitivne spremembe velike posledice, zahteva intervencija pri ekstremistih ali nasilnih radikalistih primeren in prilagojen pristop. Ta pristop je oblikovan v sklopu prepričan, obnašanja ali načinov razmišljanja, ki spodbuja umik.

V nadaljevanju je so naštetih dokazi deradikalizacijskih intervencij:

Evidence of these deradicalisation interventions are:

- zmanjšanje ali opustitev ekstremistične ideologije ali nasilnih prepričan ,
- Spremembe obnašanja v odnosu tistimi, ki se jih je prej smatralo za sovražnike ali skupinami, ki so bile odkrito nasprotno,
- kazalniki lahko vključujejo tudi manjšo rigidnost obnašanja, manj fleksibilnosti v smislu prepričan in manj zavrnitev drugih z drugim sistemom vrednosti.

IZHODNE STRATEGIJE DERADIKALIZACIJA IN PROGRAMI UMIKA

Ali je deradikalizacija premalo verjetna?

Med debato o izhodnih strategijah je bilo predlagano, da je cilj „ deradikalizacije “ malo verjetno dosegljiv in s tem potencialno zmoten cilj, saj predpostavlja popolno prekinitev prejšnjimi prepričanji.

„Deradikalizacija“ pomeni preobrat kognitivnih procesov radikalizacije s ciljem razdvajanja od ekstremistični ideologij. Na drugi strani pa se umik lahko razume kot odrekanje nasilnemu in terorističnemu obnašanju, medtem ko določena ideološka prepričanja ohranjajo (Altier/Thoroughgood/Horgan, 2014). Umik je definiran tudi kot “demobilizacija” (Neumann, 2013) or “distancing” (El-Mafaalani et al., 2016).

Za doseganje cilja umika so pomembne primerni intervencijski pristopi. Različne stopnje preprečitve oz. intervencije so glede na stopnjo radikalizacije definirane kot: primarna preprečitev (univerzalna, celotna družba), sekundarna preprečitev (specifična začetna intervencija, delo z ranljivimi skupinami v nevarnosti), terciarna prevencija (intervencija, ki cilja na radikalizirane posameznike z namenom preprečitve povratništva).

Kljub temu pa so, razen zunanjega preprečevanja/intervencij, posamezni vzroki v procesu umika enako odločilni. Te vzroke se lahko razdeli na spodbujevalne dejavnike, kot so novi odnosi z ljudmi, želja po ustvaritvi družine itd. Glede na Urada za druge in kriminal pri Združenih narodih (2016:77 ff.) je umik lahko povezan s šestimi ključnimi področji: družbeni odnosi, premagovanje psihičnih težav, identiteto, ideologijo ter strategije obvladovanja in razočaranja. Poleg tega pa razdruževanje lahko spodbuja tudi staranja, spremenjaje prioritet in posamezni preobrati. (United Nations on Drugs and Crime, 2016: Handbook on the Management of Violent Extremist Prisoners and the Prevention of Radicalization to Violence in Prisons. Criminal Justice Handbook Series. New York).

Prejšnji pristopi k umiku in deradikalizacije –

Spoznanja in novi izzivi , 1 od 2

Medtem ko so socio-izobraževalni pristopi umik v kontekstu islamistične radikalizacije v zadnjih letih fenomen, so zbrani tudi empirični rezultati, ki prikazujejo socio-izobraževalno prakso v skupini islam (Glaser, 2016).

Podobnosti prikazujejo naslednje:

- Vključenost muslimanskih skupnosti in imamov – identifikacija deležnikov in definicija sodelovanja, skupna pričakovanja, vloga, ki jo ima religija. Kakšen bi moral biti namen verskega svetovanja? Protidiskurz ali duhovno zdravljenje?
- Teritorialni razdalja od IS teroristov otežuje strokovnjakom razvoj avtentičnega protidiskurza glede povečanega poročanja o življenju na teh teritorijih.
- Močna usmerjenost k posmrtnem življenju onemogoča razvoj scenarijev za življenje v sodobni družbi.
- Percepcija družbene grožnje – povečan pritisk glede odgovornosti za socialne službe in nenaklonjenost za vstop na območje intervencije/terciarna preprečitev.
- Preprečevalni pristop spremelja vprašanja glede varnosti - izzivi glede zaupnosti in zaupanja.
- Percepcije glede diskriminacije in anti-islamskih ovirajo dostop do muslimanskih družinah.

Prejšnji pristopi k umiku in deradikalizacije –

Spoznanja in novi izzivi , 2 od 2

Novi izzivi za socio -izobraževalno prakso

- Vključenost muslimanskih skupnosti in imamov – identifikacija deležnikov in definicija sodelovanja, skupna pričakovanja, vloga, ki jo ima religija. Kakšen bi moral biti namen verskega svetovanja? Protidiskurz ali duhovno zdravljenje?
- Teritorialni razdalja od IS teroristov otežuje strokovnjakom razvoj avtentičnega protidiskurza glede povečane poročanja o življenju na teh teritorijih.
- Močna usmerjenost k posmrtnem življenju onemogoča razvoj scenarijev za življenje v sodobni družbi.
- Percepcija družbene grožnje – povečam pritisk glede odgovornosti za socialne službe in nenaklonjenost za vstop na območje intervencije/terciarna preprečitev.
- Preprečevalni pristop spremljajo vprašanja glede varnosti - izzivi glede zaupnosti in zaupanja.
- Percepcije glede diskriminacije in anti- islamskih ovirajo dostop do muslimanskih družin ah.

IZHODNE STRATEGIJE DERADIKALIZACIJA IN PROGRAMI UMIKA

Parametri in principi umika

Na podlagi izkušnjah pridobljenih iz prejšnjih pristopov umika in ob upoštevanju novih izzivov, ki izhajajo iz islamske radikalizacije, je mogoče identificirati naslednje parametre za pristope umika:

- Izgradnja zaupanja, spoštovanja, predanosti, kredibilnosti in avtentičnosti (Unity Initiative – London: <https://www.theunityinitiative.com>)
- Prostovoljska narava in biografični fokus sta imata veliko relevantno za implementacijo preprečevalnih programov (Active Change Foundation – London: <https://www.activechangefoundation.org>)
- Fokus predvsem na čustveno in družbeno učenje kot pa poudarek na kognitivnem učenju. Argumenti so ponavadi polarizirani – pripovedni pristop kot izražanje osebnih izkušenj ima večji učinek poenotenja (Verein Denkzeit Berlin: <https://www.denkzeit.info/>)
- Kreativne in umetnostne metode so lahko učinkovit element za preprečevalne pristope (kulture interaktivno) <http://cultures-interactive.de/de/>
- Dobra delo pri preprečevanju usmeri fokus na pomanjkanje virov (“Brigade des mères”: <https://www.brigadedesmeres.net/le-blog/>)
- Pod določenimi pogoji lahko preprečevanje in umik pridobita koristi iz skupnega dinamičnega učenja, saj skupine lahko spodbudita družbeno in čustveno učenje

IZHODNE STRATEGIJE DERADIKALIZACIJA IN PROGRAMI UMIKA

Parametri in principi umika pri deradikalizaciji /umiku

- Spol je pri ekstremizmu ključnega elementa in mora biti obravnavan pri aktivnostih preprečevanja. (Women without borders: <http://www.women-without-borders.org/>)
- Aktivnosti pri preprečevanju morajo vključevati tako lokalne strukture/skupnosti kot tudi povezana strokovna področja
- Znanje, zavedanje in vključitev političnih debat, medijskih diskurzov kot tudi čustva družbe so pomemben aspekt dela pri umiku
- Doseganje trajnostnega preprečevanja (še posebej sekundarnega in terciarnega) ima največji učinek skozi direkten in osebni kontakt ter interakcijo – bolje kot pa preko medijskih produktov in interneta (čeprav se je rekrutiranje preko interneta izkazalo za uspešno, je obraten efekt pokazal manjšo učinkovitost). (Ekstremni dialogi omogočajo didaktična orodja: www.extremdialogue.org)

Harald Weilnböck, Milena Uhlmann: Thesenpapier zum Vortrag "Zum Internationalen Stand der Extremismusprävention in Europa – Ansätze und Erfahrungen: 20 Prinzipien guter Praxis, December 4, 2017

Za spodbujanje umika in upravljanje posameznikovega tveganja, mora intervencija gledati na edinstvenost radikalizirane mladine, ki je zakrivila kaznivo dejanje, prilagoditi tako aspekte umika kot pristope deradikalizacije.

Empirične raziskave so pokazale, da so programi za preprečitev ponovne zagrešitve kaznivega dejanja, ki so kognitivno-vedenjske narave, učijo profesionalne veščine in vedenja, bolj učinkoviti;

Ključni element, ki se je izkazal kot pokazatelj za uspešnejše intervencije, je poudarek na trenutnem in prihodnjem obnašanju in identiteti, ne pa prekomerna analiza preteklega obnašanja in okoliščin. Ravnavanje med razumevanje preteklih situacij in težav pri postavljanju obveznosti za spremembe sedanjih in prihodnjih vedenj se je izkazalo za zlasti vitalno.

IZHODNE STRATEGIJE

zapor in aktivnosti

pogojnega izpusta:

aktualne implementacije v

EU

sekcija

3

IZHODNE STRATEGIJE

ZAPOR IN AKTIVNOSTI POGOJNEGA IZPUSTA: AKTUALNE INPLEMENTACIJE POGOJNEGA IZPUSTA

Proj ekt / Program	Država	Ciljno občinstvo	Op is
Terrorist Wing Vought	Nizozemska	Organi ; Zapor /p ogojni izpust/pravosodni delavci ; Nasilni ekstremisti	Ta program je bil razvit v kontekstu nekaterih zaporov s posebnimi oddelki za teroriste. Ti so razdeljeni na teme in kontekste, ki omogočajo periodično primerno intervencijo za rezidente, ki jo omogočajo psihologi in psihiatri. Razvite aktivnosti temeljijo na zunanjem času: aktivnosti prostega časa ali igre, psihiatrična in psihološka skrb, delo v vrtu ali pranje oblek z zunanjimi partnerskimi organizacijami (družinska podpora, » life coach«, podpora pri pridržanju) in izobraževalnimi aktivnostmi (npr. klasični arabski tečajji).
Team TER (teroristi, ekstremisti in radikalisti)	Nizozemska	Zapor/pogojni izpust/pravosodni delavci; Nasilni ekstremisti	Glavni namen je prekiniti povezavo med radikaliziranimi muslimani (predvsem džihadisti doma) in radikalnimi gibanjem s pogojnim pristopom, ki je pripravljen pod nadzorom in prilagojen okoliščinam vsakega posameznika. Ekipe so odgovorne za upravljanje in nadzorovanje tveganj, ki ga ju izvajajo s partnerji (pravosodje, kaznilnice, policija in občinska oblast). Ekipo podpirajo tudi strokovnjaki na področju psihologije in teologije.
Vključitev	Nizozemska	Zapor/pogojni izpust/pravosodni delavci; Nasilni ekstremisti	Vključitev je individualna, po meri pripravljen program, ki je pripravljen med supervizijo v času pogojnega izpusta. Glavni namen vključitve je umik radikaliziranih muslimanov (predvsem doma vzgojenimi džihadisti) od radikalnih gibanj. Program obsega tri module: <ul style="list-style-type: none">• Praktična pomoč: udeleženec pripravi načrt za prihodnost, v katerem definira cilje.• Pristop mreži: ponovna vzpostavitev in oblikovanje družbene mreže posameznika. Udeleženec je s širitvijo svoje mreže postopoma uveden v družbo.• Kognitivno - vedenjski trening: V kolikor udeleženec začne uporabljati »jezik spreminjanja«, ta modul prične s ciljem spreminjanja disfunkcionalni prepričan in antisocialnega obnašanja.

Projekt/ Program	Država	Ciljno občinstvo	Opis
Social Net Conferencing	Avstrija	Družine ; zapor/pogojni izpust/pravosodni delavci; Nasilni ekstremisti	Družbene mrežne konference storilcem v zaporu omogoča priložnost razvoja obveznega načrta za njihovo prihodnost po izpustu. Storilci delajo skupaj z njihovo družbeno mrežo, da bi pripravili načrt. Načrt je nato poslan sodnikom, ki na obravnavi poda navodila glede na plan. Uradnik pogojnega izpusta nadzoruje skladnost z navodili ter s tem povezane implementacije načrta.
Back on Track	Danska	Družine; zapor/pogojni izpust/pravosodni delavci; Nasilni ekstremisti	Preprečevanje izvaja mentor, ki podpira zapornika v njegovih pričakovanjih in soočenjih v vsakdanjih situacijah, težavah in konfliktnih. Cilj je motivirati posameznike k življenju brez kriminala, povezovanju z njegovimi družinami in družbeno mrežo ter jih podpirati v konkretnih izzivih pri njihovem izpustu (iskanje doma, zaposlitve itd.) Mentorji so deležni neprestanega treninga in supervizije.
Disengagement and Critical Aftercare	Danska	Ustanovitelji; Nasilni ekstremisti; Mladina/učenci/študenti	Ta projekt je usmerjen predvsem tistim, ki se z bojnih območij, kot so Sirija in Irak, vračajo na Dansko. Namen projekta je zmanjšati tveganje s terorizmom povezanega kriminala na Danske, vključujoč nasilna dejanja kot posledica novo prilagojenih mrež, travm, ki izhajajo iz njihovih izkušenj in aktivnosti v kontekstu vojne. Praksa obsega dva sklopa tesno medsebojno tesno koordiniranih aktivnosti, kjer je cilj odtujiti tuje borce s poti nasilnega ekstremizma: Umik se prične z PET ali specifično treniranimi policisti in policijskimi okrožji; Trening in asistenca v t.i. post-storitvenih centrih na občinski ravni, tudi pri delovnih primarih.

V tabeli, ki se začne na prejšnji in konča na naslednji strani, so prikazane prakse v kontekstu zapora in pogojnega izpusta v "Collection of inspiring practices " od Radicalisation Awareness Network: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/radicalisation_awareness_network/ran-best-practices_en

Projekt Program	Država	Ciljno občinstvo	Opis
Švedska metoda dela z oblikovalci izhoda	Švedska	Oblikovalci ; Nasilni ekstremisti ; Mladina /učenci /študenti	<p>Ta praksa temelji na delu trenerjev z »Exit Sweden group«. Temelj tega dela je t.i. »spektrum nasilnega ekstremizma« od -10 (najbolj ekstremen/negativen) do +10 (bolj toleranten/pozitiven), medtem ko 0 pomeni nevtralnost.</p> <p>Vsaka nova stranka je s pomočjo tega spektruma ocenjena na različnih področjih (družbeni kontakti, moč, toleranca itd.). Njena pozicija na lestvici lahko se lahko spreminja. Ta evalvacija bo omogočila izbiro tistega, ki je v preteklosti šel čez ta tip tranzicije in bo sledil ter bo razpravljal o temah lestvice.</p> <p>Cilj je nevtralizirati prepričanja, ki so povezana z tematikami, ki so radikalizirale posameznika ter postopoma oblikovati pro-socialno naravnost.</p> <p>Oblikovalci so spremljani in ocenjeni v sklopu spektruma, saj je pomembno biti pozoren na njihov proces. Morajo slediti strokovnjakom, ki so specializirani v procesih radikalizacije in deradikalizacije. Ta pristop se uporablja pri desno usmerjenih ekstremistih in džihadistih, kot tudi pri ljudeh, ki so se pridružili kriminalnim tolparam.</p>
Prevzem odgovornosti – umik pred sovraštvom in nasiljem – poučevanje odgovornosti	Švedska	Oblikovalci; Policijski uradniki; Zapor/pogojna kazen/pravosodni strokovnjaki; Nasilni ekstremisti	<p>The intention of this project is to enable young people arrested for ideologically motivated acts of violence (right wing extremists or radical Islamists) to live a responsible and non-violent life and to distance themselves to inhuman ideologies through the development of personal and social skills.</p> <p>The approach consists of deradication training, civic education, long-term group training, and post-release stabilization training.</p>
Pobuda za enotnost (The Unity Initiative)	Velika Britanija	Zapor/pogojna kazen/pravosodni strokovnjaki; Nasilni ekstremisti Mladina/učenci/študenti	<p>Namen tega projekta je omogočiti mladim ljudem, ki so bili zaprti zaradi ideološko motiviranih nasilnih dejanj (desno usmerjeni ekstremisti ali radikalni džihadisti), da zaživijo odgovorno in nenasilno življenje ter se distancirajo nečloveškim ideologijam skozi razvoj osebnih in družbenih spretnosti.</p> <p>Pristop obsega trening deradikalizacije, državljansko vzgojo, dolgoročni skupinski trening in stabilizacijski trening po izpustitvi iz zapora.</p>

IZHODNE STRATEGIJE AKTUALNE IMPLEMENTACIJE V EU

Ocenjevanje uspeha

Dokaz prikazuje, da sta deradikalizacija in družbena reintegracija najbolj uspešna, ko je zaradi določenega razloga prisotna nagnjenost k umiku iz skupine/ideologije, vendar pa strokovnjaki ne bi smeli postati nemotivirani zaradi nezadovoljstva mlade osebe. Moral vzdrževati svojo avtentičnost. (Mücke, 2017)

Uporabljeni prostovoljni ali uokvirjena merila i pravosodnem kontekstu so pokazala velik uspeh, ali pri volji samega posameznika ali pa pri uvedbi participacije v te aktivnosti, ali od koristi, ki jih pridobijo za njihovo vključenost v programe (npr. zmanjšanje kazni). Zaradi tega je pomembno oblikovati strategije za uvedbo in evalvacijo posameznika, ki imajo v mislih te zunanje faktorje;

Spremljanje situacije prikazuje, da mladi ljudje, ki želijo zapustiti te skupini pravzaprav tako tudi naredijo brez vključitve v programe. Hkrati pa vključitev v programe deradikalizacije povzroči hitreje doseže in trajnostni umik ter reintegracijo. Temu je tako zaradi prepoznavanja razvoja osebnih in družbenih osebnosti pa tudi zaradi izboljšanja družbenih in ekonomskih virov, ki ga tak spodbudi.

Učinkovitost teh programov je težko oceniti, še posebej ker stopnja napak niha podobno kot pri programih, kjer se dela s prestopniki oz. posamezniki s kriminalnim obnašanjem.

Glede na veliko število posameznikov v svetu, ki so zaprti zaradi povezanosti s terorizmom, **inovativni programi te vrste omogočajo kreativne in za vlado občutljive rešitve za skorajšnjo izpustitev potencialno nevarnih posameznikov**, ki so po naravi nagnjeni k ekstremizmu.

Vendar se pa strokovnjaki morajo zavedati tveganja ob predpostavki da obstaja univerzalna »definicija racionalnosti«**otpreobznanja in samih informacij preoblikoval radikalizirane osebe v »racionalne«** posameznike. Racionalnost in »uspeh« bosta ostala sporni kategoriji, ki bosta predstavljali stalen izziv izhodnim programom.

(Taubert/Hantel 2017, glej zgoraj)

Mücke, Thomas (2017): Pädagogische Ansätze zur Deradikalisierung im Bereich des religiös begründeten Extremismus

, v: Jana Kärgel (eds.) (2017):

“Sie haben keinen Plan B”, Radikalisierung, Ausreise, Rückkehr – zwischen Prävention und Intervention, P. 361-373

IZHODNE STRATEGIJE AKTUALNE IMPLEMENTACIJE V EU

Izzivi

*Programmes referred to as deradicalisation and exit-strategies programmes are, in practice, more commonly **focussed on reducing the risk of re-engaging in extremist groups, terrorism and other criminal activities**;*

The programmes developed so far are presented as possible tools to successfully aim at a number of diverse goal, mainly characterised by efforts to reduce the risk of engaging (and/or enrolling) in terrorism and criminal activities;

Existing initiatives, including those examined in more detail, do not usually illustrate programme implementations in depth, rather only their structure and tip-of-the-iceberg details;

There is little evidence of internal or external evaluation of these programs;

The success rates of such programmes are unclear, and there is still no collective evaluation framework to determine what makes programmes effective – or successful.

IZHODNE STRAEGIJE AKTUALNE IMPLEMENTACIJE V EU

Kaj je šlo narobe s francoskim programom

deradikalizacije

Načrtovano je bilo odprtje “Centra za preprečitev, integracijo in državljanstvo”. V skladu z njegovim ustanovitvenim aktom so radikalizirani moški in ženske, ki so jih označile lokalne prefekture za prikazovanje spremenjenega vedenja, so bili pozvani, da prostovoljno vstopijo v program z namenom razvoja kritične misli in primernih državljanskih in republiških vrednot. Če bi center uspešno deloval, bi vlada odprla še 12 glavnih centrov, vsakega v 13 francoskih okrožjih.

[...] Ne moreš reči nekemu, kar je meni rekel eden socialni delavec avgusta: “Kar misliš, da je slabo, je tukaj dobra informacija.” Namesto tega je center želel obravnavati, kar je rezidente že v začetku spodbujalo k njihovi ideologiji. »Z vsako osebo smo delali na njegovi zgodovini, zaposlitvenimi priložnostmi, družinskemu življenju, zdravstvenih programih, vse to, da bi jim pomagali razumeti, zakaj verjamejo, kar verjamejo in se vprašajo, ali je to sploh resnica.«

“[...] Oblikovali so program, ki je bil v popolnem nasprotovanju z mentalnim svetom posameznikov. Mislim, da to ni prava rešitev. Bolje bi bilo, če ne bi predlagali neresnico, ampak nekaj, kar sobiva.”

Crowell, M. (2017, 28th September). What Went Wrong With France's Deradicalization Program? *The Atlantic Magazine* [Weblog post]. Retrieved from

<https://www.theatlantic.com/international/archive/2017/09/france-jihad-deradicalization-macron/540699/>

IZHODNE STRATEGIJE

preprečitev vrnitve na staro

pot,

družbena integracija

In pro-socialen način

življenja

sekcija

4

IZHODNE STRATEGIJE PREPREČITEV VRNITVE NA STARO POT , DRUŽBENA REINTEGRACIJA IN PRO-SOCIALNEN NAČIN ŽIVLJENJA

The concept of relapse prevention was developed in the context of substance abuse treatment, whose goal is to seek stability and consistency in the maintenance phase of treatment (Marlatt, 1985).

The work focussed on the prevention of risk factors and enhancement of protection factors, recognises the first as possible triggers of relapse and the second as the skills that, if enhanced, can prevent situations of risk and stop relapses.

In bringing this concept to work with young offenders, literature emphasises that although risk variables need to be considered in treatment, it is unlikely that working on risk factors alone will lead to lasting therapeutic changes.

This approach emphasises that motivating individuals to adopting a prosocial lifestyle can reduce antisocial behavior, since this automatically creates protective factors that come from the community.

By working holistically, it is critical that the family and other signifiers be included in the intervention. Setting proper goals for youngster makes it clearer to them what needs to happen to reach his goals. These objectives should be consistent with the ultimate goal of reducing recidivism (Mann et al., 2004).

IZHODNE STRATEGIJE PREPREČITEV PONOVIŦVE , DRUŽBENA REINTEGRACIJA IN PROSOCIALNI NAČIN ŽIVLJENJA

Ukvarjanja z mladino

Soglasje na začetku

Na začetku obravnave/intervencije je potrebno pridobiti

- ⇒ Pisno privolitev intervencije,
kar pomeni, da mora biti
- ⇒ Podpisana pogodbe s strani vseh akterjev, vpletenih
v intervencijo, torej s:
 - Ciljnim posameznikom ;
 - Družino ciljnega posameznika in drugih z družino
povezanimi;
 - Mentorjem /uradnikom za pogojni izpust;
 - Pravosodnimi organi;
 - Predstavniki institucij skupnosti in varovanja.

NOVE STRATEGIJE PREPREČITEV PONOVIČNE , DRUŽBENA REINTEGRACIJA IN PROSOCIALNI NAČIN ŽIVLJENJA

NOVA PARADIGMA

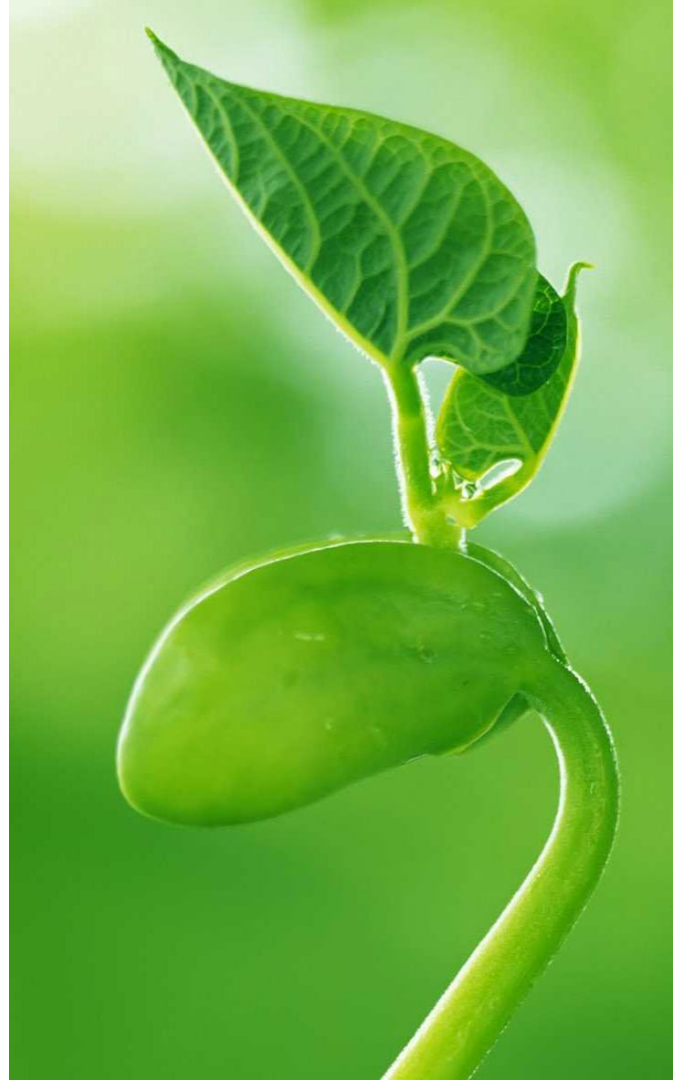
Vprašanja protiterorizma , deradikalizacije in protidiskurza so v literaturi vse bolj prisotna. Veliko je bilo odkritega: mala dejanja bi naj povzročala največje razlike. Npr. obstaja vedno večje zavedanje, da mnoge teorije in tehnike, ki jih uporabljajo storilci obtoženih resnih neterorističnih kaznivih dejanj, vplivajo na integracijo radikaliziranih posameznikov.

Kot je zapisano v literaturi se mora paradigma intervencije preusmeriti od „kaj deluje“ (s ciljem zmanjšanja povratništva) h „ kaj pomaga “ .

Mora nas nehati skrbeti za nevarnost, da bo posameznik ponovno izvršil kaznivo dejanje, našo pozornost pa preusmeriti k spodbujanju njihovih osebnih in družbenih spretnosti, kar bo njihova življena integriralo in preoblikovalo. Posledično se bo zmanjšala njihova potreba po izvrševanju kaznivih dejanj. (Marsden, 2016).

V nadaljevanju bodo predstavljeni trije pristopi družbeno- izobraževalne intervencije:

1. Violence Prevention Network: Education of responsibility®
2. Legato: System ic counseling approach
3. Good Lives Model (Ward and Brown, 2004) kot model navodil za intervencijo in opustitev Modela Risk and Need for Response (Andrews and Bonta, 2003).

IZHODNE STRATEGIJE PREPREČITEV PONOVIŠE, DRUŽBENA REINTEGRACIJA IN PROSOCIALNI NAČIN ŽIVLJENJA

Education of Responsibility® (Izobrazba in odgovornost)

Metodo “*Verantwortungspädagogik*®” (Education of Responsibility®) je razvila mreža za preprečevanje nasilja (Violence Prevention Network) – nevladna organizacija s sedežem v Nemčiji, ki od leta 2001 zbira strokovno znanje iz deradikalizacije, umika in preprečevanja radikalizacije (www.violence-prevention-network.de/en/publications).

Izobraževanje odgovornosti je zakoreninjeno v holističnem, nekonfliktnem pristopu, ki spodbuja vzajemno sprejemanje in izogibanje ponižanju. Na podlagi tega pristopa je lahko dosežena trajnostna sprememba v vedenju ne toliko skozi pogojni, usmerjen v nadzor vpliv, kot s spodbujevanjem empatičnega vedenja skozi kombinacijo kognitivnega in emocionalnega učenja.

Certificiran pristop “Education of Responsibility®” vključuje tri elemente intervencije:

- Skupinski trening med pridržanjem in stabilizacijskim mentorstvom po izpustom
- Biografsko- pripovedno delo work in vključitev družine ter družbene mreže
- Koncept proti nasilju, ki spodbuja ideološka prepričanja v povezavi s politično- zgodovinskim izobraževanjem

Izobraževanje odgovornosti je oblikovano tako, da ne vključuje le posameznika, ampak tudi njegovo/njeno družbeno mrežo. Oblikovan je tako, da omogoča dolgoročno podporo, ki traja tudi po izpustitvi. Ključni element je gradnja učinkovitega odnosa s pedagoškimi sodelavci. Izobraževalni proces je usmerjen k vizualiziranim manipulativnim mehanizmom tako, da izziva mlado osebo v njegove miselnem procesu. Pristop se izrecno vzdrži tega, da bi ponudil v naprej zasnovano moralno spodbudo. Izkušnje na ciljni skupini so pokazale, da med predavanji vložen trudi vodi do konfrontacijskega in emocionalnega „zaprtja“. (www.violence-prevention-network.de/en/approach/intervention)

Violence
Prevention Network

IZHODNE STRATEGIJE PREPREČITEV PONOVITVE , DRUŽBENA REINTEGRACIJA IN PROSOCIALNI NAČIN ŽIVLJENJA

Education of Responsibility®

Pri pedagoških strokovnjakih, ki so vključeni v ta pristopi, so bili

Identificirani naslednji intervencijski elementi:

- Gradnja odnosov, ki temeljijo na zaupanju
- Preprečevanje lastne in tuje ogroženosti – uporaba pedagoških metod v boju proti nasilniškim ideologijam (zahteva strokovnjake z več področij)
- Razvoj in spodbujanje dialektike (za preprečitev občutka poslušnosti)
- Vključitev v podporne verske kraj/skupnosti (potreba za novo versko orientacijo)
- Razvoj tolerance protislovja (sprejetje različnih perspektiv)
- Ustanovitev nove osebne mreže družbenih kontaktov izven ekstremističnih družbenih kontaktov
- Establishing a new personal network of social contacts outside the extremist social context
- Izobraževalna in strokovna orientacija
- Spodbujanje biografskega razumevanja

Mücke, Thomas (2017): Pädagogische Ansätze zur Deradikalisierung im Bereich des religiös begründeten Extremismus, in: Jana Kärgel (eds.) (2017): "Sie haben keinen Plan B", Radikalisierung, Ausreise, Rückkehr – zwischen Prävention und Intervention: 361-373.

IZHODNE STRATEGIJE PREPREČITEV PONOVIŠČE, DRUŽBENA REINTEGRACIJA IN PROSOCIALNI NAČIN ŽIVLJENJA

Strategije za spremembo , 1 od 2

Prekontemplacija

- Indirektno predstaviti informacijo o problemu ;
- Dvigniti zavest o problemu ;
- Okrepiti svoje dožemanje tveganj in težav o njenem vedenju.

Kontemplacija

- Spodbuditi neravnovesje med ambivalentnimi argumenti;
Promote the imbalance between the ambivalent arguments, ki vzbujajo razloge za spremembe in posledice njihovega vzdrževanja; e;
(argumenti proti in v korist za vzdrževanje vedenj);
- Spodbuditi odkritje in aktivno iskanje posledic nespreminjanja , še posebej pomembnih osebnosti, kot so družina ali imami (namen je „odpreti oči mladih ljudi“, da bi videli, kaj se lahko zgodi, če vzdržuje vedenje. Pri aktivnem iskanju s pomočjo pomembne osebe to pomeni, da je informacija sprejeta kot nasvet in ne kot grožnja.
Na kratko, pomeni to, da je oseba, ki podpira proces spremembe nekdo, ki ga mlada oseba ceni in ne nekdo kot npr. odvetnik, ki pravi: „če se ne spremeniš, boš kaznovan.“ Ta oseba je lahko mama, prijatelj, imam ali katerakoli mladi osebi pomembna oseba);
- Spodbuditi samoučinkovitost posameznika: „Seveda boš zmogel!“
- Uporabiti naloge, kot so je „tabela za in proti“ lahko posameznika zelo obogati, spodbud vpogled in diskusijo o strahu mlade osebe glede spremembe.

Obdobje priprav za ukrepanje

- Pomagati mladostniku, da najde sprejemljivo, dostopno, primerno in učinkovito strategijo za spremembo;
- Oceniti stopnjo zavezanosti k spremembi in percepcijo s spremembo povezanih tveganj;
- Pojasniti in definirati cilje;
- Spodbuditi korake posameznega ukrepanja/akcije, predlagati aktivnosti in konkretne ideje.

IZHODNE STRATEGIJE PREPREČITEV PONOVIŠTE , DRUŽBENA REINTEGRACIJA IN PROSOCIALNI NAČIN ŽIVLJENJA

Strategije za spremembo , 2 od 2

Ukrepanje

Formulirati in predstaviti strategije sprememb prilagojenih za mlado osebo ter jih preizkusiti;
Iskati poti za razvoj globokih sprememb v način življenju mlade osebe (navade, vedenjski vzorci, prepričanja o sebi in drugih);
Podpirati posameznika v njegovih majhnih korakih in spremembah, vrednotah in napredku. Če gre karkoli narobe, razmisliti uporabljene strategije in oblikovati nove.

Vzdrževanje spremembe

Pomagati vzdrževati spremembo, preveriti odnose in vedenja, ki kažejo na spremembo;
Poskušati razumeti, ali se te spremembe nanašajo na vse kontekste posameznikovega življenja, in če ne, zakaj se;
Okrepiti trenutke refleksije na razlike, ki jih je spodbudila sprememba;
Vprašati se, ali vzdrževanje spremembe deluje proti znakom ponovitve ali proti tveganju.

Ponovitev

V primeru radikalizacije obstajajo skrbi za ponovno reintegracijo v skupino ali ponovno sprejetje ekstremističnih ideologij.
Vendar pa takšno vedenje v primeru mladih, ki so na pogojnem izpustu, lahko vodi do prilagoditve njihove kazni/zapora.
V tem primeru mora biti preverjen proces in strategije, ki niso delovale.

IZHODNE STRATEGIJE LITERATURA

- BANDURA, A. (1990). MECHANISMS OF MORAL DISENGAGEMENT.
In W. Reich (Ed.), *Origins of terrorism: Psychologies, ideologies, theologies, states of mind* (pp. 161-191). Cambridge: Cambridge University Press.
- DEAN, C (2016) "ADDRESSING VIOLENT EXTREMISM IN PRISONS AND PROBATION: PRINCIPLES FOR EFFECTIVE PROGRAMS AND INTERVENTIONS".
Global Center for Cooperative Security, Policy Brief
- DOOSJE, B., MOGHADDAM, F. M., KRUGLANSKI, A. W., DE WOLF, A., MANN, L., & FEDDES, A. R. (2016). TERRORISM, RADICALIZATION AND DERADICALIZATION
Current Opinion In Psychology, 11(Intergroup relations), 79-84. doi:10.1016/j.copsyc.2016.06.008
- FINK, N. & HEARNE, E.(2008) BEYOND TERRORISM: DERADICALIZATION AND DISENGAGEMENT FROM VIOLENT EXTREMISM
New York: International Peace Institute. International Peace Institute.
- FORTUNE, C., WARD, T. & PRINT, B. (2014) INTEGRATING THE GOOD LIVES MODEL WITH RELAPSE PREVENTION: WORKING WITH JUVENILE SEX OFFENDERS
in, D. S. Bromberg & W. T. O'Donohue (Eds), *Toolkit for working with juvenile sex offenders* (pp.402-426). Academic Press.
- GLASER, M. (2016) RECHTSEXTREMISMUS UND ISLAMISCHER EXTREMISMUS IM JUGENDALTER UND SCHLUSSFOLGERUNGEN FÜR DIE PÄDAGOGISCHE ARBEIT.
Bundeszentrale für politische Bildung.

IZHODNE STRATEGIJE

LITERATURA, 2 od 4

- GLOBAL COUNTER TERRORISM FORUM AND UNITED NATIONS INTERREGIONAL CRIME AND JUSTICE RESEARCH INSTITUTE (2013) Building on the GCTF's Rome Memorandum: Additional Guidance on the Role of Psychologists/Psychology in Rehabilitation and Reintegration Programs.
- HORGAN J. AND K. BRADDOCK. (2010). "REHABILITATING THE TERRORISTS?: CHALLENGES IN ASSESSING THE EFFECTIVENESS OF DE-RADICALISATION PROGRAMMES"
Terrorism and Political Violence, no. 22
- HORGAN, J. (2009), WALKING AWAY FROM TERRORISM: ACCOUNTS OF DISENGAGEMENT FROM RADICAL AND EXTREMIST MOVEMENTS
London: Routledge

- HORGAN, J. AND BRADDOCK, K. (2009). ASSESSING THE EFFECTIVENESS OF CURRENT DE-RADICALIZATION INITIATIVES AND IDENTIFYING IMPLICATIONS FOR THE DEVELOPMENT OF U.S.-BASED INITIATIVES IN MULTIPLE SETTINGS.
Final Report to Human Factors Division, Science and Technology Directorate, U.S. Department of Homeland Security.

- MARSDEN, S. V. (2016). REINTEGRATING EXTREMISTS: DERADICALISATION AND DESISTANCE
London: Palgrave Macmillan.

- PURVIS, M., WARD, T. AND WILLIS, G. (2011), "THE GOOD LIVES MODEL IN PRACTICE: OFFENCE PATHWAYS AND CASE MANAGEMENT"
European Journal of Probation, Vol. 3 No. 2, pp. 4-28.

IZHODNE STRATEGIJE

LITERATURA, 3 od 4

PRINT, B (ED.), (2013). THE GOOD LIVES MODEL FOR ADOLESCENTS WHO SEXUALLY HARM
Brandon VT: Safer Society Press

RADICALISATION AWARENESS NETWORK (2016A) DEALING WITH RADICALISATION IN A PRISON AND PROBATION CONTEXT, RAN PRISONS AND PROBATION-PRACTITIONERS
Working paper, p. 3

RADICALISATION AWARENESS NETWORK (2016B) APPROACHES TO VIOLENT EXTREMIST OFFENDERS AND COUNTERING RADICALISATION IN PRISONS AND PROBATION PRACTITIONERS
Working paper, p. 3

RADICALISATION AWARENESS NETWORK (2016C) EXIT PROGRAMMES AND INTERVENTIONS IN PRISON AND PROBATION
Ex post paper 14th -15th June 2016, Berlin

RADICALISATION AWARENESS NETWORK (2017) PREVENTING RADICALISATION TO TERRORISM AND VIOLENT EXTREMISM - APPROACHES AND PRACTICES

RIJO, D., SOUSA, M. N., LOPES, J., PEREIRA, J., VASCONCELOS, J., MENDONÇA, M., ... MASSA, S. (2007). GERAR PERCURSOS SOCIAIS: PROGRAMA DE PREVENÇÃO E REABILITAÇÃO PARA JOVENS COM COMPORTAMENTO SOCIAL DESVIANTE.
Ponta Delgada: Equal

IZHODNE STRATEGIJE

LITERATURA, 4 od 4

SPECKHARD, ANNE (2012) "PRISON AND COMMUNITY BASED DISENGAGEMENT AND DE-RADICALIZATION PROGRAMS FOR EXTREMISTS INVOLVED IN MILITANT JIHADI TERRORISM IDEOLOGIES AND ACTIVITIES"
Pre-publication Version – Conflict and Terrorism

WHITEHEAD, P., WARD, T., & COLLIE, R. (2007). TIME FOR A CHANGE: APPLYING THE GOOD LIVES MODEL OF REHABILITATION TO A HIGH-RISK VIOLENT OFFENDER
International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology, 51, 578-598

WILLIS, G., PRESCOTT, D. & YATES, P (2013). GOOD LIVES MODEL (GLM) IN THEORY AND PRACTICE
Sexual Abuse in Australia and New Zealand, May 13; 5 (1):3-9

WILSON, R. & YATES, P. (2009). EFFECTIVE INTERVENTIONS AND THE GOOD LIVES MODEL: MAXIMIZING TREATMENT GAINS FOR SEXUAL OFFENDERS
Aggression and Violent Behavior, 14 (3), pp. 157-161 <https://doi.org/10.1016/j.avb.2009.01.007>

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL MIGRATION AND HOME AFFAIRS

MATES

MULTI AGENCY TRAINING EXIT STRATEGIES FOR THE RADICALIZED YOUTH

ETHICAL ISSUES

TOOLKIT FOR A MULTIDISCIPLINARY APPROACH

Ways out of Radicalisation | 30 March, 2018

Disengagement
Spirituality Justice
Community
Creativity
Exit
Trust
Family Freedom
Ideology
Relationships
House Friends Belonging
Fighters

ETIČNA RADIKALIZACIJA MEJNIKI

Potreba po artikuliranih programih

Radikalizirane osebe so bile cilj številnih ukrepov in artikuliranih programov, s katerimi bi radikalizirane osebe opustile ekstremistično ideologijo, ki lahko vodi v izvrševanje nasilnih dejanj, pogosto proti civilnemu prebivalstvu.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA MEJNIKI

Ocenjevanje orodij ali ciljev

Čeprav je končni cilj nedvomno bistvenega pomena v tem zgodovinskem obdobju, nujnost, s katero se soočamo, ne more upravičiti nobenega dejanja, ki bi lahko bilo v nasprotju z moralnimi smernicami in etičnimi kodeksi.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA MEJNIKI

Multidisciplinarni pristop

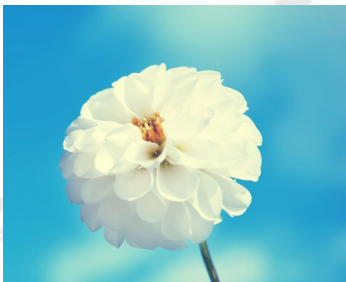
Programi deradikalizacije obsegajo strategije na multiagencijski ravni, kot definirano s strani strategij deradikalizacije EU, ki se opira na zasebne sodelavce (npr. prostovoljce, predstavnike skupnosti in verske predstavniki, imame, imigracijske skupine, župnije itd.), kot tudi na javne organe.

A moment of *patience* in a moment of **anger** prevents a thousand moments of regret.

Ali ibn Abi Talib

ETIČNA DERADIKALIZACIJA MEJNIKI

Dosleden etični pristop in različni sklopi pravil

Zato bo ta enota obravnavala etične smernice in pravila v etičnih kodeksih različnih strok, ki so vključeni v proces deradikalizacije, kot so zdravniki, psihologi, socialni delavci itd.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA MEJNIKI

Usklajevanje pravil

Glede na zgoraj navedeno, je potrebno nujno preveriti:

A) ali je izvedljivo, da se takšna pravila razširijo do te mere, da vključujejo vse poklicne kategorije, ki sodelujejo pri postopku deradikalizacije;

ETHICAL DERADICALISATION THE LANDMARKS

Etika oz. zakonodaja

B) kako rešiti konflikte, ki bi se lahko pojavili

med izvrševanjem etičnih predpisov in zakonov,

brez ali z najmanjšo možno škodo,

ki bi vplivala na končni cilj – deradikalizacijo.

ETIČNA DERADIKLAIZACIJA POTREBA PO ETIČNEM PRISTOPU DERADIKALIZACIJA

Številne raziskave o glavnem vzroku terorizma vodijo do zaključka, da je uspešnost programov deradikalizacije temelji na skladnosti z jasno definiranimi etičnimi pravili.

Vendar pa je pomembno, da so protiterorističnim programi skladni s temeljnimi etičnimi načeli, kot npr. s spoštovanjem fizične integritete in zasebnosti, enakosti in družbene integracije.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNEM PRISTOPU DERADIKALIZACIJE

Opombe na koncu poglavja (nadaljevanje)

V kolikor se zgoraj navedena načela ne bi upoštevala, bi neizogibno prišlo do kršitve osebnih pravic. To bi potencialno lahko vodilo ljudi v iskanje zatočišč pri terorističnih skupinah, ki bi jih morda obravnavali kot edino kraj, kjer je njihova osebna vrednost prepoznana.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNEM PRISTOPU DERADIKALIZACIJE

Opomba

Tudi najboljši strokovnjaki in prakse bodo neizogibno neuspešni, v kolikor se bodo v teku procesa pojavile kršitve pravic, kot so zasebnost. To bi okrepilo šikaniranje in marginalizacijo, ki bi radikalizacijo in odtujenost samo še poslabšalo.

POVZETEK

Etična delavikalizacija: mejniki

POVZETEK ETIČNA DERADIKALIZACIJA: MEJNIKI

KAKŠEN PRISTOP JE POTREBNEN ZA UČINKOVITO DERADIKALIZACIJO?

Pristop, ki temelji na artikuliranih programih, ki vključuje več akterjev, vsak z lastno strokovnostjo.

KAKO VZPOSTAVITI ETIČNE SKLOPE PRAVIL ZA UČINKOVITO DERADIKALIZACIJO?

Skozi navzkrižno skladnost z etičnimi kodeksi, ki so jih sprejeli strokovnjaki vpleteni v proces,
kot so zdravniki, psihologi, socialni delavci, edukatorji itd.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNE PRISTOPU DERADIKALIZACIJE

Deradikalizacija kot rekonstrukcija identitete

- Znanstvena literatu trdi, da „tisti, ki se niso mogli spremeniti v tej smeri, da bi zaživel neteroristično prihodnost, najverjetneje ne bodo nikoli izstopili iz terorističnih skupin “ (David Canter).
- Takšen zaključek pojasnjuje kako proces deradikalizacije pomeni veliko spremembo identitete, zapustitev (vsaj delna) vrednosti sistema, v katerem je posameznik prej živel in postopna vključitev v družbo glede na različna načela. To se lahko zgodi skozi izpostavitvijo radikalizirane osebe moralnim vrednotam, ki se nanašajo na spoštovanje drugih, doslednost, gostoljubnost in vključenost, ki jo priznavajo države Zahodnega sveta. To lahko dobro dokaže, da države zahodnega sveta lahko nekdanjim radikaliziranim posameznikom resno ponudijo trdnejšo in koristnejšo alternativo v primerjavi s kulturno identiteto terorističnih organizacij.
Ni naključje, da imajo verski fundamentalistični voditelji dolgo zgodovino demoniziranje dialoga in integracije.

ETIČNA RADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNEM PRISTOPU DERADIKALIZACIJE

Motivi za priključitev terorističnim skupinam

,2 od 6

Osebna zgodovina

Ugotovljeno je bilo tudi, da so mnogi teroristi, ki so izvedli napade v zadnjem času, čutili poziv, da to ne storijo le zaradi ideologije, ampak tudi zaradi čustvene in družinske stiske.

Stevan Weine, David P. Eisenman, La Tina Jackson, Janni Kinsler, Chloe Polutnik. Utilizing mental health professionals to help prevent the next attacks.

*International Review of Psychiatry Pages 334-340,
Published online: 14 Aug 2017*

ETIČNA DERADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNIH PRISTOPIH DERADIKALIZACIJE

Motivi za priključitev terorističnim skupinam

, 3 od 6

Samoviktimizacija

Še en pomemben dejavnik, ki spodbuja sodelovanje v skupinskem terorizmu je vidik viktimizacije in s tem povezane vse izkušnje: dojemanja in pripovedi o viktimizaciji velikokrat navdušijo napadalčevo izbiro vedenja.

Maščevanje za v preteklosti pretrpljene krivice pogosto utrjuje pot nasilju – upravičenost za dejanja

lahko izhajajo iz občutka

upravičenosti, ki ga povzroča

samoviktimizacija.

ETIČNA RADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNEM PRISTOPU DERADIKALIZACIJE

Motivi za priključitev terorističnim skupinam

,4 od 6

Viktimizacija utrjuje pot nasilju

Prej povedano še posebej velja za skupine, ki temeljijo na nasilju, kar je značilno za politični nasilen in terorizem: pripovedi o viktimizaciji poudarjajo krivice doživete v preteklosti, ki podajajo motive za nasilje in prelivanje krvi v današnjem času.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNEM PRISTOPU DERADIKALIZACIJE

Motivi za priključitev terorističnim skupinam

, 5 od 6

Izpostavljenost konfliktom in radikalizaciji

(nadaljevanje)

Študija, ki jo opravili Canetti and kolegi, o izraelsko-palestinskem sporu raziskuje odnos med izpostavljenostjo konfliktu, nasilju in spremembo političnih odnosov in vedenj državljanov.

Exposure to terrorism and political extremism: A stress-based process, Daphna Canetti, Brian J. Carmit, Carmit Rapaport, arly Waynen European Psychologist · January 2013

ETIČNA RADIKALIZACIJA POTREBA PO ETIČNEM PRISTOPU DERADIKALIZACIJE

Motivi za pristop terorističnim skupinam

, 5 od 6

Izpostavljenost konfliktom in radikalizaciji

Omenjena študija je pokazala, da je dolgotrajna izpostavljenost političnemu nasilju dvignila psihološko stisko med populacijo, ki je postopoma vodila do močnejšega dojemanja nevarnosti. Zaznana grožnja pa je spodbudila politične odnose, ki podpirajo militarizem. Kot trdijo ti raziskovalci, ta vzročna veriga spodbuja uničujoč cikel nasilja, katerega je težko je prekiniti.

POVZETEK

Potreba po etičnem pristopu

degradikalizacije

ETIČNA DERADIKALIZACIJA

potencialni konflikti:
pravica zasebnosti oz.
javna varnostna
vprašanja

sekcija

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Svetovna zdravniška organizacija

(World Medical Association

), 2006

Zdravnik mora upoštevati pacientovo pravico do zasebnosti. Razkritje zaupnih informacij je etično v primerih, kadar pacient v to privoli ali kadar za to obstaja resna in neposredna nevarnost za pacienta ali drugih ter je ta nevarnost lahko odpravljena le s posegom v zasebnost.

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Ameriška zdravniška organizacija

(American Medical Association), 1 od 3

“Bolniki morajo biti pripravljene zaupati, da bodo zdravniki varovali njihove zaupne informacije. Da bi lahko zdravnikom omogočili učinkovito zagotoviti potrebne storitve, bi pacienti morali svobodno v celoti razkriti svoje občutljive osebne informacije. Po drugi strani pa imajo zdravniki etično obveznost, da ohranijo zasebnost informacij, zbranih v povezavi z oskrbo pacienta.

V splošnem imajo pacienti pravico odločati ali in komu želijo razkriti svoje osebne zdravstvene informacije. Vendar pa posebna privolitev ni potrebna v vseh situacijah.

Ameriška zdravniška organizacija

(American Medical Association), 2 od 3

Pri razkrivanju osebnih zdravstvenih informacij tretjim

osebam, bi zdravnik moral :

- a. Omejiti razkritje potrebnih informacij na minimum ;
- b. Obvestiti pacienta o razkritju, če je to primerno.

Zdravniki lahko razkrijejo osebne zdravstvene informacije brez posebne privolitve pacienta (ali pooblaščene osebe, kadar ima pacient pomanjkanje sposobnosti odločanja):

(se nadaljevanje)

American Medical Association

Ameriška zdravniška organizacija

(American Medical Association), 3 od 3

1. Drugemu zdravstvenemu osebju z namenom omogočanje (zdravstvene) oskrbe;
2. Ustreznim organom, kadar je razkrije obvezno v skladu z zakonodajo.
3. Tretjim osebam, ki bi lahko ublažile nevarnost, na podlagi zdravnikove presoje, da obstaja razumna verjetnost, da bo pacient:
 - resno škodil samemu sebi.
 - povzročil resno fizično škodo določenemu posamezniku ali posameznikom.

Za vsa druga razkritja zdravnik potrebuje soglasje pacienta (ali pooblaščne osebe) pred samim razkritjem osebnih informacij o zdravstvenem stanju.

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Glavni zdravniški svet (General Medical Council), 2017, 1 od 3

Splošni zdravniški svet se močno osredotoča na korelacijo med informacijami, do katerih pridejo in nevarnostjo terorizma.

Do tega lahko pride, kadar je razkritje osebnih informacij potrebno za preprečevanje, zaznavanje in odkrivanje hujših kaznivih dejanj, predvsem dejanj zoper osebo.

V primerih, ko soglasja ni možno pridobiti, ali v izjemnih primih, ko pacient zavrne potrditev soglasja, je razkritje osebnih informacij lahko upravičeno za podlagi javnega interesa. Torej, v primeru, ko bi nepridobitev soglasja lahko druge izpostavilo smrtni nevarnosti ali resnim poškodbam.

Koristi razkritja pacientovih informacij posamezniku ali družbi morajo pri zagotavljanju zasebnosti odtehtati tako pacientov kot javni interes.

Glavni zdravniški svet (General Medical Council), 2 od 3

Pri odločanju, ali interes razkritja informacij pri zagotavljanju zasebnost interes pacienta in javnosti, je potrebo upoštevani naslednje:

- a. možnost škodovanja ali povzročitve stiske, ki nastane zaradi razkritja informacij – npr. v smislu pacientovega prihodnjega sodelovanja pri obravnavi in zdravja na splošno;
- b. možnost škodovanja pri zaupanju zdravnikom na splošno – npr. če je splošno dojemanje takšno, da zdravniki zlahka razkrivajo informacije pacientov brez privolitve.

**General
Medical
Council**

Glavni zdravniški svet (General Medical Council)

- c. možnost škodovanja drugim (ne glede na to ali gre za specifično osebo, skupino ljudi ali javnost na splošno) če ne pride do razkritja informacij;
- d. možne koristi za posameznika ali družbo, ki nastanejo zaradi razkritja informacij;
- e. narava informacij, ki bi se naj razkrile in pacienti pogledi;
- f. ali se je možno izogniti škodi ali pridobiti koristi brez poseganja v zasebnosti pacienta oz. če to ni možnost, kolikšen poseg v zasebnost je minimalen.

Glavni zdravniški svet (General Medical Council), 2017, 3 od 3

Pri razkrivanju pacientovih informacije je potrebno uporabiti: „če je le mogoče, anonimne podatke in tiste, ki bodo služili namenu.“ [...]

V kolikor je mogoče, je potrebno pacienta o takšnih razkritjih obvestiti, razen če bi to ogrozilo namen, npr. poseganje v preprečevanje, odkrivanje in preganjanje resnih kaznivih dejanj.

Britansko zdravniško združenje

(British Medical Association

), 1 od 3

Protiteroristični in varnostni akt ne ustvarja novih obveznosti glede razkritja informacij . To pomeni, da morajo te informacije biti razkrite v skladu z zakonodajo in poklicnimi dolžnostmi. Zaupne pacientove informacije se navadno lahko razkrijejo, kadar:

- a. se ti izmenjujejo z zdravstveno ekipo zaradi omogočanja oskrbe in zdravljenja – v teh okoliščina se smatra, da je soglasje implicitno;
- b. pacient izrecno soglaša z razkritjem njegovim zaupnih informacij;
- c. je to v najboljšem interesu odrasle osebe, ki ni sposobna odločati o soglasju.

Britansko zdravniško združenje

(British Medical Association), 2 od 3

- d. razkritje zahteva zakon (npr. glede na sekcijo 38b Akta o terorizmu iz leta 2000 morajo vsi državljani poročati policiji, v kolikor zaznajo informacije, ki se nanašajo na preprečevanje terorističnih dejanj ali aretacije oz. pregona osebe, ki je vpletena v terorizem);
- e. za razkritje obstaja prevladujoč javni interes.

Otroci in mladostniki so deležni enake dolžnosti glede zasebnosti kot drugi ljudje.

Britansko zdravniško združenje

(British Medical Association), 3 od 3

Javni interes in razkritje

Kadar obstaja velik javni interes, se zaupne informacije lahko razkrijejo brez pridobitve soglasja. Razkrije informacij bo običajno upravičeno z javnim interesom z namenom preprečitve resne in neposredne nevarnosti javnemu u zdravju, nacionalne varnosti, življenje posameznika ali tretje osebe ali s preprečitvijo resnega kaznivega dejanja.

To vključuje tudi tiste, ki načrtujejo ali izvajajo teroristične aktivnosti, ali tiste, ki so takšne aktivnosti izvajali v preteklosti.

Royal College of Psychiatrists , 1 od 4

Psihiatri se s svojim delom lahko znajdejo v situacijah, ko morajo delati tako s pacienti kot tretjo osebo, kar lahko občasno vodi v konflikt.

V takšnih primerih je pacientu potrebno pojasniti že na začetku obravnave, v čigavem imenu psihiater obravnava pacienta. Pacientu je potrebno pojasniti tudi, da ne psihiater ne more zagotoviti zasebnosti nobene of informacij, ki mu jih pacient zaupa [...].

Informacije, ki so razkrite organom, ki niso član Nacionalnega zdravstvenega sistema (NHS), morajo biti omejene na nujnost namena in vprašanja. V situacijami z dvojnimi dolžnostmi, psihiater mora jasno predstaviti svojo vlogo pacientu in od njega zahtevati soglasje.

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Royal College of Psychiatrists , 2 od 4

Kadar gre za interes javne varnosti, se lahko kot del pravnega procesa ali varovanja (še posebej v primeru otrok) zgodi, da bodo psihiatri kršili zasebnost pacientov brez pacientove privolitve.

Psihiatri bodo morda morali deliti informacije z večagencijskimi partnerji, kot so organi za varovanje lokalnih uprav in ekipe socialnih služb za otroke. Pri tem veljajo običajna pravila glede spoštovanja zasebnosti. Preden psihiatriji razkrijejo kakršnokoli zaupno informacijo brez soglasja, morajo naprej sami presoditi, ali je razkritje potrebno.

Obstajajo pomisleki glede poročanja večagencijskemu odboru za javni zaščito (MAPPA) o pacientih preko izvajalskih organizacij, kadar psihiatri pri pacientu opazijo ekstremne misli ali vključevanja v ekstremne skupine, vendar brez dokaza, da bi to stanje kakorkoli izkoristili v namen škodovanja.

Psihiatri se morajo zavedati, da prede kršijo pacientovo zasebnost, morajo biti sami prepričani, da obstaja značajna zaskrbljenost za javno varnost in da je, kot rečeno, razkritje informacij nezdravstvenim ustanovam potrebno.

Psihiatri še vedno morajo upoštevati potrebo po ohranjanju terapevtskih odnosov s pacienti in njihovih družin, kjer je to mogoče.

Royal College of Psychiatrists , 3 od 4

Potrebno je preučiti možnosti, ali bi škoda, ki bi nastala na podlagi razkritja (npr. možno škodovanje zaupanja v odnosu ali neuskkljenost s programom zdravstvene intervencije v prihodnosti), preseгла možne koristi. Slednje morajo biti trdno utemeljene v skladu s pričakovanjem, da bo razkritje imelo želen učinek (npr. značajno zmanjšanje tveganje za škodo).

Ali je kršenje zasebnosti v interesu javnosti upravičeno, bo odvisno od nekaterih meril glede obsega razkritja. Pri odločanju o tem, ali bodo informacije razkrite, mora psihiater upoštevati koliko informacij in komu jih bo razkril. Pri odločanju, ali razkriti informacije in komu, je potrebno upoštevati naslednje faktorje:

- a. *Tveganje nerazkritja – možnosti posledic in njihove resnosti: do razkritja bi na splošno moralo priti v primerih, ko obstaja značajno tveganje smrti ali resnih poškodb, vključujoč zlorabe; ocena tveganja bi morala temeljiti na preteklosti, sedanji situaciji in sedanjemu duševnemu stanju;*

Royal College of Psychiatrists , 4 od 4

Potrebno je preučiti možnosti, ali bi škoda, ki bi nastala na podlagi razkritja (npr. možno škodovanje zaupanja v odnosu ali neuskkljenost s programom zdravstvene intervencije v prihodnosti), preseгла možne koristi. Slednje morajo biti trdno utemeljene v skladu s pričakovanjem, da bo razkritje imelo želen učinek (npr. značajno zmanjšanje tveganje za škodo).

Ali je kršenje zasebnosti v interesu javnosti upravičeno, bo odvisno od nekaterih meril glede obsega razkritja. Pri odločanju o tem, ali bodo informacije razkrite, mora psihiater upoštevati koliko informacij in komu jih bo razkril. Pri odločanju, ali razkriti informacije in komu, je potrebno upoštevati naslednje faktorje:

- a. *Tveganje nerazkritja – možnosti posledic in njihove resnosti: do razkritja bi na splošno moralo priti v primerih, ko obstaja značajno tveganje smrti ali resnih poškodb, vključujoč zlorabe; ocena tveganja bi morala temeljiti na preteklosti, sedanji situaciji in sedanjemu duševnemu stanju;*

Royal College of Psychiatrists , 4 of 4

- b. koristi razkritja – verjetnost, da bo razkritje zmanjšalo tveganje;
- c. sposobnost identifikacije s potencialnimi žrtvami ;
- d. občutljivost zahtevanih informacij ;
- e. obseg, v sklopu katerega bodo krožile informacije;
- f. povzročena škoda zaradi razkritja – lahko se zgodi da bodo možni škodljivi učinki na razkritje odtehtali koristi;
- g. kontekst in vloga, v katerem psihiater deluje.

Pomembno je pokazati dokumentirane dokaze o uravnoveženi obravnavi na ta način, da lahko psihiater zagotovi njegovo/njeno obrazložitev za (ne)razkritje informacij.

Kadar gre za presojo, se v vseh primerih pozove psihiatra, da anonimno predstavi primer strokovnim kolegom, in če je potrebno, poišče pravni ali drugi nasvet, vključno iz svoje zdravstvene organizacije v sklopu *Royal College of Psychiatrists*.

Psihiater mora biti prepričan, da je razkritje v interesu javnosti. V kolikor o tem ni prepričan, potem je potrebno spoštovati pacientovo zasebnost.

Nacionalno združenje socialnih delavcev

(National Association of Social Workers)

Socialni delavci morajo v času svojega strokovnega delovanja spoštovati zasebnost vseh zbranih informacij. Izjema je so nujni strokovni razlogi.

Pri socialni delavcih ne velja splošno pričakovanje, da bodo obdržali zaupne informacije, kadar je potrebno razkritje zaradi preprečitve resne, predvidljive in takojšnje škode stranke ali drugih.

V vseh pogledih socialni delavci lahko razkrijejo samo toliko zaupnih informacij, koliko je potrebo za doseganje želenega namena. Razrite so lahko le informacije, ki so neposredno relevantne namenu, zaradi katerega je prišlo do razkritja .

Pri kanadskem etičnem kodeksu za socialne delavce veljajo podobna načela.

National Association of Social Workers

Nacionalno združenje socialnih delavcev

(National Association of Social Workers)

Socialni delavci pri primerni izmenjavi informacij morajo zagotavljati, da izmenjava informacij temelji na etičnih zahtevah v skladu z zasebnostjo in zaupnostjo med organi in stroko ter večnamenski „agenciji“. (5. čl.)

Socialni delavci morajo spoštovati načela zaupnosti, ki se nanašajo na njihov odnos s stranko in zagotoviti, da so zaupne informacije razkrite le s privolitvijo osebe, ki sodeluje s socialno službo. Izjeme pri tem so lahko upravičene le na temelju večjih etičnih zahtev, kot je dokaz o resnem tveganju ali zašite življenja. Socialni delavci morajo ljudem, s katerimi delajo, razložiti naravo te zaupnosti in izrecno predstaviti vse okoliščine, v katerih se zasebnost več ne upošteva. Socialni delavci morajo identificirati dvome o zasebnosti in za razjasnitev te dileme poiskati podporo. (čl. 10)

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Mednarodna federacija socialnih delavcev (International Federation of Social Workers)

Z globalnega vidika je zaščita življenja pomembnejši dejavnik kot pa pravica do zasebnosti. Pravzaprav glede na Mednarodno federacijo socialnih delavcev:

(International Federation

Socialni delavci morajo vzdrževati

zasebnost glede na informacijo o ljudeh, ki koristijo njihove storitve.

Izjeme so lahko upravičene le na temelju večje etične zahteve (kot je zaščita življenja).

Nacionalno izobraževalno združenje

(National Education Association)

V želji po izpolnjevanju obveznosti do študenta, edukator:

1. Ne sme nerazumno omejiti učenca pri samostojnem učenju.
2. Ne sme učencu nerazumno zavriniti dostop do različnih zornih kotov.
3. Ne sme učenca namerno zatreti ili izkrivljati vsebino, ki je pomembna za napredovanje učenca.
4. Si prizadeva, da zaščiti učenca pred pogoji, ki so škodljivi za učenje ali zdravju oz. varnosti.
5. Ne sme namerno izpostavljati študenta nelagodju ali zadregi.
6. Ne sme na podlagi rasa, spola, barve kože, vere, spola, nacionalnosti, zakonskega statusa, političnih verskih vprašanj, družine, socialnega ali kulturnega ozadja ali spolne orientacije nepravilno:
 - a. Izključiti sodelovanje nobenega študenta iz nobenega programa from participation in any program
 - b. Odvrniti koristi nobenemu študentu
 - c. Zagotoviti kakršnokoli prednost nobenemu študentu

1. Ne sme koristiti strokovni odnos s študenti v zasebno korist.
2. Ne sme razkriti informacije o študentih, ki jih je prejel v času strokovnega delovanja, razen v primeru, če razkritje koristi strokovnemu namenu ali če to zahteva zakonodaja.

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Uporaba etičnih pravil za edukatorje v programih deradikalizacije , 1 of 2

Vsa prej omenjena pravila so usmerjana na odnos med posameznikom, ki bi naj bil študent, namesto na nevarne teroriste.

Pravzaprav, poleg tega, kar je določeno z zakonodajo, nobena druga določba ni omenjena na temo razkritja v interesu javnosti. Po drugi strani pa ne le učitelji, ki so vpleteni v aktivnosti deradikalizacije , ampak tudi strokovni edukatorji , ki si prizadevajo za uresničitev izobraževalnih in prenovitvenih programov z multidisciplinarno ekipo v sklopu širšega načrta, stremijo k dobro uravnoteženemu razvoju osebnosti. Ta prizadevanja so v skladu z izobraževalnimi in relacijskimi cilji uspešne psihosocialne integracije in reintegracije za prikrajšane posameznike.

Kljub temu pa so takšna etična pravila zasnovana z namenom spodbujanja oblikovanja odnosov, ki temeljijo na zaupanju in stremijo k motiviranju posameznika, da pridobi znanje in postane bolj neodvisen. Takšne vrednote so ključnega pomena pri doseganju končnega cilja deradikalizacije . Priporočena etična pravila bi tako morala biti upoštevana pri vseh, ki gredo po poti deradikalizacije .

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Uporaba etičnih pravil za edukatorje v programih deradikalizacije , 2 od 2

Razkritje zaupnih informacij ne temelji interesa javnosti ni omenjeno v etičnem kodeksu za edukatorje . Zato lahko vsaka posamezna institucija, ki izvaja programe deradikalizacije z edukatorji , oblikuje svoje etični kodeks. S tem pa tudi omogoča edukatorjem , da razkrijejo kakršnekoli informacije, ki so jih zaznali od teroristov in s tem preprečijo škodovanje drugim.

Ta usmeritev stremi k harmonizaciji strokovnega kodeksa edukatorjev z bolj specifičnimi določili na to temo v etičnem kodeksu za zdravnike in psihologe

Glede na to da etični kodeks za edukatorje zajema odnose in interakcije med učenci, in ne s teroristi, ki so vključeni v programe deradikalizacije , so njihova pravila premalo specifična, zato jih lahko uporabijo in vključijo institucije, ki zaposlujejo edukatorje . Tukaj je kot izjemo potrebno opozoriti na omejeno naravo razkritja zaupnih informacij.

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI : PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Etika za edukatorje : manjkajoči člen , 1 α 2

Pomanjkanje izrecnih kodeksov ravnanja za edukatorje , ki so vključeni v deradikalizacijo , bi lahko dopolnili s sprejetjem specifičnih pravil, ki veljajo za zdravnike in psihologe.

V večstrokovnih intervencijskih ekipah, so etični kodeksi nekaterih strokovnjakov preneseni na ostale člane, kljub temu, da te člane konkretni etični kodeks ne zavezuje.

Potreba po spoštovanju etičnih kodeksov je razširjena na vse, ki sodelujejo v skupini in izvajanju intervencije, vključno (ampak ne nujno) na imame, družinske člane in mentorje.

The need to respect ethical codes is in turn extended to

Sprejetje etičnega kodeksa, ki velja za vse, ki so vključeni v proces, omogoča tako strokovnjakom kot članom civilne družbe, skupen temelj načel in pravil, ki urejajo njihovo delovanje.

(nadaljevanje)

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI: PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Etika za edukatorje: manjkajoči člen , 2 od 2

Člani skupnosti, ki sodelujejo pri večagencijskem delovanju, morajo biti opremljeni z specifičnimi spretnostmi in uporabno metodologijo, da bi lahko varovali svoje pristojnosti in posege pri utrjevanju poti sodelovanja.

Takšni pogoji morajo biti določeni v zapisu, v katerem opisujejo, katera merila lahko ekipa uporabi v primeru, če članu spodleti pri delovanju v skladu z skupnim etičnim kodeksom.

Partnerstvo mora biti oblikovanju na temelju argumentov (MoU ali podobno), ki omogočajo kodekse ravnanja za vsako vlogo. Kodeksi morajo jasno navajati varovane pravice (zasebnost, občutljivi podatku), prav tako pa tudi vse možne zahteve v zvezi s tem (zaupnost raziskav/sodnih postopkov). Pri tem morajo tudi jasno postaviti okvir veljavne zakonodaje (i.e. v Italiji , Zakon o varovanju zasebnosti , Kršitev predkazenske tajnosti, artt. 326, 379 - bis C.P.).

ETIČNA RADIKALIZACIJA POTENCIALNI KONFLIKTI: PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

Svet Evrope

Vprašanje, ali bi naj učiteljem bilo dovoljeno vplivati na moralno dolžnost glede zasebnosti v primeru interesa javnost, v Evropi ni videti prioriteta.

Pravzaprav je Svet Evrope septembra 2017 objavilo publikacijo, v kateri so zbrana etična načela za učitelje v vsaki članici EU, ki določa priporočila na področju, a niti ne omenja izrazov „zaupnost“, „razkritje“, „zasebnost“, „javni interes“

(*Council of Europe Platform on Ethics, Transparency and Integrity in Education. Volume 4 – Codes of Conduct for Teachers in Europe: A background study*, Maria Golubeva, Valts Kaniņš (Edts), September 2017).

Pomanjkanje konkretnih pravil za edukatorje v aktivnostih deradikalizacije bi lahko bilo uravnovešeno z bolj specifičnimi pravili, določenimi za zdravnike in psihologe.

COUNCIL OF EUROPE

ZAKLJUČEK

POTENCIALNI KONFLIKTI:

PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

ZAKLJUČEK:

ETIČNA RADIKALIZACIJA

POTENCIALNI KONFLIKTI: PRAVICA DO ZASEBNOSTI OZ. JAVNA VARNOSTNA VPRAŠANJA

GLEDE NA RAZNOLIKOST SPECIFIČNIH ETIČNIH KODEKSOV, KI SO DEL PROGRAMOV
DERADIKALIZACIJE, KDAJ JE V SPLOŠNIH POGOJIH PRAVICA DO ZASEBNOSTI
LAHKO PREKRŠENA?

Med strokovnimi kolegi, ki so odgovorni pri asistiranju iste osebe

ali se pojavi nevarnost za varnost katerekoli tretje osebe.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA

uskladitev

etična pravila pri

aktivnostih deradikalizacije

sekcija

4

USKLAĐITEV ETIČNIH PRAVIL Z AKTIVNOSTMI DERADIKALIZACIJE OSNOVE

Specifični etični kodeksi ne upoštevajo posebnost aktivnosti deradikalizacije.

Etični kodeksi (ne glede na katero stroko se nanašajo) pravzaprav veljajo za strokovnjake, ne glede na posameznike s katerimi se ukvarjajo.

Pri aktivnostih in programih deradikalizacije so strokovnjaki lahko vpleteni z osebami, ki:

- niso v tveganju radikalizacije;
- so rahlo izpostavljeni tveganju radikalizacije, veda
- exposed to a slight risk of radicalisation, za kar so v postopku preprečitve;
- so že radikalizirani, npr. ekstremisti.

USKLABITEV ETIČNIH PRAVIL Z AKTIVNOSTMI DERADIKALIZACIJE SKUPINSKO DELO, 1 od 2

Pri primerih radikaliziranih posameznikov je zahtevano usklajeno skupinsko dela, katere skupen in končni cilj je deradikalizacija.

Vsak poskus deradikalizacije zahteva, da multidisciplinarna skupina temeljito oceniti izid, ki je nastal zaradi naporov umika in Posledično družbene reintegracija radikalcev;

Po drugi strani pa mora večina informacij, ki jih je vsak posameznik vpleten v aktivnost deradikalitacije pridobil od sodelujočega strokovnjaka, biti deljena z vsemi člane ekipe.

Zato je tukaj izmenjava in razkritje informacije prejnoma kot izjema.

Deležniki so glede na zgornja specifična pravila in priporočila izpostavljeni tveganju odgovornosti nezakonitega razkrivanja in kršitve zasebnosti. Pogoste se od njih zahteva, da v zadevnem primeru dokažejo dejansko potrebo po takšni odločitvi.

USKLADITEV ETIČNIH PRAVIL Z AKTIVNOSTMI DERADIKALIZACIJE SKUPINSKO DELO , 2 od 2

Glede na zgoraj navedeno je potrebno od posameznikov, ki gredo čez programe radikalizacije pridobiti soglasje za razgovore, da bi lahko ustrezno izmenjali informacije z vsemi člani multiagencije.

Vendar pa ustrezno pripravljene memorande in o soglasju, ki določajo nedvoumne vedenjske standarde za vsakega strokovnjaka, ki je vključen v aktivnosti deradikalizacije, niso prepričljive alternative.

Noben takšen sporazum pravzaprav ne razveljavlja pravnih obveznosti, ki se seveda nanašajo na vsa priporočila, tudi celo na etična, ki so zavezujoča za vse člane posameznih združenj.

USKLADITEV ETIČNIH PRAVIL Z AKTIVNOSTMI DERADIKALIZACIJE OBVEZNA NARAVA PROGRAMOV DERADIKALIZACIJE

Še ena posebnost programov deradikalizacije je njihova „obvezna narava“ , ki je z etičnega stališča zelo pomembna.

Videti je, da je zaradi načela avtonomije pravzaprav potrebno razjasniti cilje aktivnosti deradikalitacije: etično bistveno je omogočiti, da radikalizirani posameznik neškodljiv. To je mogoče narediti z odpravljanjem vzrokov, zaradi katerih je sploh pristal na tem mestu.

Kljub temu pa enkrat, ko je cilj dosežen, nadaljevanje poskusa oblikovanja svoje osebnosti definitivno ne bi bilo etično trajnostno. Ker se posameznik mora odmakniti od radikaliziranega okolja in mora dokazati, da spoštuje pravice vseh ljudi, medtem ko poskuša doseči, da vsi skupaj zapustijo svojo muslimansko vero ali da uvajajo neke vrste „zahodnjaški“ način življenja, bi bilo to popolnoma neetično.

MANDATORY

USKLADITEV ETIČNIH PRAVIL Z AKTIVNOSTMI DERADIKALIZACIJE OBVEZNA NARAVA PROGRAMOV DERADIKALIZACIJE

Kadar gre za mladostnike, obvezna narava deradikalizacije povzroča še večje težave.

Mladoletne osebe so pravzaprav pod starševsko avtoriteto, razen v primerih njihovih staršev, ki so izgubili starševsko pravico (kar se zgodi zelo poredko in brez resnih razlogov). Zato se v večini primerov programi deradikalizacije za mladostnike ne morejo izvesti s popolnim neupoštevanjem staršev, ne glede na njihovo obvezno naravo. Posledično morajo pobude za družbeno reintegracijo biti izvedene s še toliko večjo previdnostjo in občutljivostjo, ne da bi ob tem Starše prikazali v slabi luči.

Nasprotno, najbolje bi bilo starše vključiti v proces in tako pojasniti, da cilj Programov deradikalizacije nikakor ni „kulturni kolonializem“, ampak Zagotavljanje mirno sožitje in medsebojno spoštovanje. To pa je tudi najboljši interes za mladoletnike same.

POVZETEK

Uskladitev etičnih pravil
z aktivnostmi deradikalizacije

POVZETEK

ETIČNA DERADIKALIZACIJE: USKLADITEV ETIČNIH PRAVIL Z AKTIVNOSTMI DERADIKALIZACIJE

ALI OBVEZNA NARAVA PROGRAMOV DERADIKALIZACIJE VPLIVA NA NJIHOVO VSEBINO?

Da, vpliva: oseba, ki je vključena v program, se lahko počuti preveč omejeno.

Zato morajo ukrepi biti raje omejeni na njihovo izobraževanje,
na vrednote, kot so spoštovanje obstoječe zakonodaje in pravice drugih
kot pa na „zahodnjaški“ način življenja.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA KAKO ODRŽATI ODNOS, KI TEMELJI NA ZAUPANJU

Na podlagi dosedanjih spoznanj je razvidno, da varnost javnosti in varnostne potrebe prevladajo pravico do zaupnosti.

Kljub temu pa se lahko oseba, ki gre skozi postopek radikalizacije, počuti izdano od same institucije, ki je predlagala drugačen model življenjskega stila v primerjavi s terorizmom.

To lahko povzroči neuspeh deradikalizacijskega proces kot celote.

Za kompleksnejši scenarij večagencijska delovna skupina pri posamezniku, ki gre skozi deradikalizacijo, zahteva intervencijo tako s strani privatnih strokovnjakov kot s strani javnih institucij. Slednje bodo pri razkritju informacij uradni osebi organa pregona, ki ni lahko preprečila možno kriminalno dejanje, delovale bolj v skladu z zakonom (kot je to v primeru Italije) (čl. 361, Italijanski kazenski zakonik).

Vendar pa če bi poročali o enem samem posamezniku, ki je bil vpleten v kriminalno dejanje, bi to ogrozilo prizadevanja ekipe kot celote.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA KAKO ODRŽATI ODNOS, KI TEMELJI NA ZAUPANJU

Poklicni zakonik za zdravnike v Nemčiji, 2011

Priporočila poklicnega zakonika za zdravnike so pomembna in dragocena.

Nemški zakonik določa, da se razkritje zaupnih podatkov lahko dovoli v primeru večjega pravnega interesa. K temu pa dodaja, da v kolikor zakonske določbe omejujejo zdravnikovo obveznost spoštovanja zasebnosti, mora zdravnik o tem obvestiti pacienta (9. čl.)

ETIČNA DERADIKLAIACIJA
KAKO OBDRŽATI ODNOS, KI TEMELJI NA ZAUPANJU

Ameriško psihološko združenje

Takšna perspektiva vodi v nadaljnji razvoj etičnega kodeksa psiholoških združenj.

Razprava o zasebnosti se pojavi na začetku odnosa in potem, ko se pojavijo nove okoliščine, razen kadar to ni izvedljivo ali kontrandinicirano

-- Etična načela kodeksa psihologov

AMERICAN
PSYCHOLOGICAL
ASSOCIATION

ETIČNA DERADIKLIZACIJA

MOŽNI KONFLIKTI : OSEBNA PRAVICA DO ZASEBNOSTI ALI VPRAŠANJA JAVNE VARNOSTI

Evropska zveza psiholoških združenj

(Psychologists' Associations)

V želji po družitvi zdravniških etični kodeksov vse držav članic EU do 2030. leta, je Evropska zveza psiholoških združenj pred kratim predstavila model etičnega kodeksa, ki po 3.1. čl. predstavlja naslednja načela:

(European Federation of

Zasebnost je lahko kršena, v kolikor je stranka ali drug

stranke v očitni nevarnosti. Psiholog bo ob prvem srečanju st

seznanil z omejitvami z zakonom definiranega varovanja zasebnosti.

-- Evropsko psihološko združenje .

Model etičnega kodeksa

Britansko psihološko združenje

British Psychological Society , 1 od 2

Po podatkih britanskega psihološkega združenja obstaja še manj opravičljivih razlogov za razkritja:

- iii. Omejiti obseg razkritja v tej meri, da je konsistenten s strokovnimi nameni, posebnostmi začetnimi zahtevami in posebnostmi pooblastil stranke, kot je to zahtevano z zakonodajo.
- v. Od prvega srečanja zagotoviti, da se stranke zavedajo omejitev pri vzdrževanju zasebnosti s posebnim poudarkom na:
 - a. Možne nasprotujoče ali nastale zakonodajne in etične obveznosti;
 - b. Verjetnost posvetovanja s kolegi iz stroke z namenom povečanja učinkovitosti zagotavljanja storitev; in
 - c. Možnost vpletenosti tretje stranke, kot so prevajalci ali družinski člani, ki bi lahko pripomogli pri zagotavljanju, da zadevana aktivnost ni ogrožena zaradi pomanjkanja komunikacije.

The
British
Psychological
Society

Britansko psihološko združenje

2 od 2

- vi. Omejitve kršitve zasebnosti v tistih izjemnih okoliščinah, ki obsegajo dovolj dokazov resno zaskrbljenost za :
- a. za varnost strank ;
 - b. Za varnost drugih ljudi, ki so povezani z obnašanjem stranke ; ali
 - c. za zdravje, dobrobit ali varnost otrok oz. ranljivih ljudi.
- Britansko psihološko združenje . Etični kodeks 2009

Zato je potrebno razkritja omejiti, kar je bistveno za doseganje jasno definiranih strokovnih ciljev in prej omenjenih zahtev:

- a. preverjanje dejanskega obsega tveganj ;
- b. obveščanje pacienta o primerih, v katerih je razkritje upravičeno.

The
British
Psychological
Society

ETIČNA DERADIKALIZACIJA
KAKO OBDRŽATI ODNOS, KI TEMELJI NA ZAUPANJU

Nacionalno združenje socialnih delavcev
Social Workers), 2017

(National Association of

Za socialne delavce še vedno velja isto,
kot je bilo navedeno s strani
Nacionalnega združenja socialnih
delavcev leta 2017:

Socialni delavci bi s svojimi strankami in drugimi vpletenimi morali razpravljati o naravi zasebnosti in omejitvah pravice stranki do zasebnosti. Socialni delavci bi s strankami morali razmisliti o okoliščinah, v katerih se lahko zahtevajo zaupne informacije in kjer je bi razkritje zaupnih informacij bilo zakonsko zahtevano. Ta pogovor se med socialnim delavcem in stranko mora zgoditi čimprej in po potrebi čez celotno obdobje sodelovanja.

ETIČNA DERADIKALIZACIJA KAKO OBRŽATI ODNOS, KI TEMELJI NA ZAUPANJU

Zaključki

Da bi preprečili neuspeh projektov deradikalizacije, je zaželeno da:

- a. se zaradi namena reintegracije od vseh članov ekipe deradikalizacije zahteva, da delijo informacije o posameznikih, ki so v procesu;
- b. prepreči kakršnokoli uhajanje občutljivih informacij o njihovi kriminalni preteklosti;
- c. se organom pregona zagotovijo vse informacije, ki bi se lahko izkazale za uporabne pri preprečitvi nadaljnjih kaznivih dejanj;
upoštevajo priporočila, ki omejujejo razkritje zaupnih informacij v primeru nujnosti, pri čemer se poskuša ohraniti anonimnost tistih, ki gredo čez proces;
že pri prvem srečanju pojasniti pacientom, v kakšnih okoliščinah lahko pride do razkritij njihovih občutljivih informacij.

POVZETEK

Etična deradikalizacija:
kako obdržati odnos, ki temelji na zaupanju

POVZETEK

ETIČNA DERADIKALIZACIJA: KAKO OBDRŽATI ODNOS, KI TEMELJI NA ZAUPANJU

ALI JE MOŽNO PREPREČTI KRŠITVE ZASEBNOSTI, KI IZHAJAJO IZ OVIRANJA
DERADIKALIZACIJSKEGA PROCESA KOT CELOTE?

Možno je, tako da se posamezniku, ki je v procesu čimprej razjasnijo okoliščine,
kje se razkritje zaupnih informacij lahko pojavi.

DOCUMENTI IN ČLANKI

delni nabor dokumentov in člankov za dodatno branje

ETIČNA DERADIKALIZACIJA

DOCUMENT I IN ČLANKI: DOCUMENTI, 1 of 1

AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION. CODE OF MEDICAL ETHICS OPINION 3.2.1

<https://www.ama-assn.org/delivering-care/confidentiality>

AMERICAN PSYCHOLOGICAL ASSOCIATION ETHICAL PRINCIPLES OF PSYCHOLOGISTS AND CODE OF CONDUCT

<http://www.apa.org/ethics/code/>

BRITISH MEDICAL ASSOCIATION, CONFIDENTIALITY AND HEALTH RECORDS. ANTI-RADICALISATION STRATEGY: CONFIDENTIALITY AND DOCTORS' RESPONSIBILITIES. <https://www.bma.org.uk/advice/employment/ethics/confidentiality-and-health-records/anti-radicalisation-strategy>

BRITISH ASSOCIATION OF SOCIAL WORKERS. CODE OF ETHICS FOR SOCIAL WORK 2012, ART. 5. http://cdn.basw.co.uk/upload/basw_95243-9.pdf

BRITISH PSYCHOLOGICAL SOCIETY. CODE OF ETHICS AND CONDUCT 2009 [https://www.bps.org.uk/system/files/user-files/Division%20of%20Clinical%20Psychology/public/Code%20of%20Ethics%20and%20Conduct%20\(2009\).pdf](https://www.bps.org.uk/system/files/user-files/Division%20of%20Clinical%20Psychology/public/Code%20of%20Ethics%20and%20Conduct%20(2009).pdf)

CANADIAN MEDICAL ASSOCIATION. CODE OF ETHICS https://www.cma.ca/Assets/assets-library/document/en/advocacy/policy-research/CMA_Policy_Code_of_ethics_of_the_Canadian_Medical_Association_Update_2004_PD04-06-e.pdf

CANADIAN ASSOCIATION OF SOCIAL WORKERS, CODE OF ETHICS 2005 https://casw-acts.ca/sites/casw-acts.ca/files/documents/casw_code_of_ethics.pdf

ETIČNA DERADIKALIZACIJA

DOKUMENTI IN ČLANKI : DOCUMENTI, 2 od 2

[EUROPEAN FEDERATION OF PSYCHOLOGISTS' ASSOCIATIONS. MODEL CODE OF ETHICS](http://ethics.efpa.eu/metaand-model-code/model-code/)

<http://ethics.efpa.eu/metaand-model-code/model-code/>

[EUROPEAN FEDERATION OF PSYCHOLOGISTS' ASSOCIATION. META-CODE OF ETHICS 2005](http://ethics.efpa.eu/metaand-model-code/model-code/)

<http://ethics.efpa.eu/metaand-model-code/model-code/>

[GENERAL MEDICAL COUNCIL, CONFIDENTIALITY: GOOD PRACTICE IN HANDLING PATIENT INFORMATION, JANUARY 2017, §§10, 64, 65 ET 67.](https://www.gmc-uk.org/Confidentiality_good_practice_in_handling_patient_information_English_0417.pdf_70080105.pdf)

https://www.gmc-uk.org/Confidentiality_good_practice_in_handling_patient_information_English_0417.pdf_70080105.pdf

[INTERNATIONAL FEDERATION OF SOCIAL WORKERS. STATEMENT OF ETHICAL PRINCIPLES 2012](http://ifsw.org/policies/statement-of-ethical-principles/)

<http://ifsw.org/policies/statement-of-ethical-principles/>

[NATIONAL ASSOCIATION OF SOCIAL WORKERS. CODE OF ETHICS 2017, ART. 1.07](https://www.socialworkers.org/About/Ethics/Code-of-Ethics/Code-of-Ethics-English)

<https://www.socialworkers.org/About/Ethics/Code-of-Ethics/Code-of-Ethics-English>

[NATIONAL EDUCATION ASSOCIATION. CODE OF ETHICS 1975](http://www.nea.org/home/30442.htm)

<http://www.nea.org/home/30442.htm>

[PROFESSIONAL CODE FOR PHYSICIANS IN GERMANY, 2011](http://www.bundesaerztekammer.de/fileadmin/user_upload/downloads/MBOen2012.pdf)

http://www.bundesaerztekammer.de/fileadmin/user_upload/downloads/MBOen2012.pdf

[ROYAL COLLEGE OF PSYCHIATRISTS. GOOD PSYCHIATRIC PRACTICE: CONFIDENTIALITY AND INFORMATION SHARING, 2010](http://www.rcpsych.ac.uk/files/pdfversion/CR160.pdf)

<http://www.rcpsych.ac.uk/files/pdfversion/CR160.pdf>

[ROYAL COLLEGE OF PSYCHIATRISTS. ETHICAL CONSIDERATIONS ARISING FROM THE GOVERNMENT'S COUNTERTERRORISM STRATEGY, SEPTEMBER 2017](http://www.rcpsych.ac.uk/pdf/PS04_16S.pdf)

http://www.rcpsych.ac.uk/pdf/PS04_16S.pdf

[NATIONAL EDUCATION ASSOCIATION. CODE OF ETHICS 1975](http://www.nea.org/home/30442.htm)

<http://www.nea.org/home/30442.htm>

ETIČNA RADIKALIZACIJA DOKUMENTI IN ČLANKI: ČLANKI

AARTEN PGM, MULDER E, PEMBERTON A. THE NARRATIVE OF VICTIMIZATION AND DERADICALIZATION: AN EXPERT VIEW

Studies in Conflict & Terrorism – Published online: 24 Mar 2017

CANTER D. SUDHANSHU SARANGI AND DONNA YOUNGS. TERRORISTS' PERSONAL CONSTRUCTS AND THEIR ROLES: A COMPARISON OF THE THREE ISLAMIC TERRORISTS

Legal and Criminological Psychology 2014, 19, 160–178

DEMANT F, DE GRAAF B. HOW TO COUNTER RADICAL NARRATIVES: DUTCH DERADICALIZATION POLICY IN THE CASE OF MOLUCCAN AND ISLAMIC RADICALS

Studies in Conflict & Terrorism. 2010; 33: 408-28

SCHUURMAN B, HORGAN JG. RATIONALES FOR TERRORIST VIOLENCE IN HOMEGROWN JIHADIST GROUPS: A CASE STUDY FROM THE NETHERLANDS

Aggression and Violent Behavior Volume 27, March–April 2016, Pages 55-63

WEINE S, EISENMAN DP, JACKSON LT, KINSLER J, POLUTNIK C. UTILIZING MENTAL HEALTH PROFESSIONALS TO HELP PREVENT THE NEXT ATTACKS

International Review of Psychiatry Pages 334-340, Published online: 14 Aug 2017

WILLIAMS MJ, KLEINMAN SM. A UTILIZATION-FOCUSED GUIDE FOR CONDUCTING TERRORISM RISK REDUCTION PROGRAM EVALUATIONS

Behavioral Sciences of Terrorism and Political Aggression Pages 102-146 | Received 30 May 2013, Accepted 24 Oct 2013, Published online: 27 Nov 2013

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL MIGRATION AND HOME AFFAIRS

MATES

MULTI AGENCY TRAINING EXIT STRATEGIES FOR THE RADICALIZED YOUTH

ETIČNA VPRAŠANJA

ORODJA ZA VEČAGENCIJSKI PRISTOP

Strokovna etika in programi deradikalizacije | 9. marec 2018

